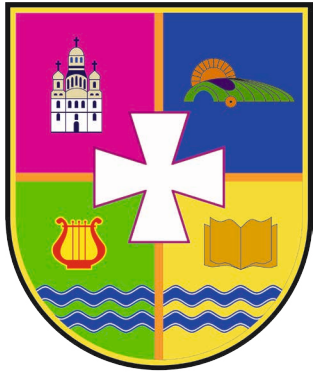

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ

№7 30 БЕРЕЗНЯ 2018 РОКУ

Шановні земляки!

Щиро вітаю вас із **Воскресінням Христовим!** Це свято вкотре нагадує про духовне відродження, яке потрібне всім нам, усій українській нації.

Великодні дні – це й час віддати належну шану тим, хто відійшов у вічність, залишивши нам свою любов і життєвий досвід. Згадаймо їх теплим словом!

У цей день ми сповнюємося вірою в перемогу добра над злом, як сповнені цим світлі миті Великодня! Бажаю вам здоров'я, достатку, розуміння близьких та Божої благодаті!

Віктор КОРДУБАН,
голова ради директорів
ПП «Білоцерківська
агропромислова група».

Шановні жителі громади!

З настанням Пасхальних днів пробуджується не лише природа, а й наші надії та сподівання на справедливе та щасливе життя. Це величне свято спонукає кожного з нас ще раз замислитися над вічними цінностями християнської моралі, дарує чудову нагоду наповнити наші серця добротою, вірою, любов'ю до ближніх.

Бажаю кожному з вас у ці святкові дні відчувати повноту життя, щедроти української землі, любов, надію та непохитну віру!

Іван ЛЕЩЕНКО,
голова Білоцерківської ОТГ.

Дорогі країни!

Щиро вітаю вас з радісним і величним християнським святом – **Воскресінням Христовим!** Він утверджує в наших душах віру та наповнює її добром, радістю і любов'ю до ближніх.

Пасхальні свята, сповнені надією, усмішками рідних нам людей та невимовною радістю, ще раз переконують нас у тому, що без віри і любові світ неможливий.

Бажаю всім вам щастя й оновлення, яке несе в собі Великдень. Нехай Господь оберігає вас, дарує мудрість, терпіння, любов, мир та злагоду на довгі літа!

Оксана КОРДУБАН,
генеральний директор
ПП «Білоцерківська
агропромислова група».

Дорогі друзі!

У житті кожного українця Великдень – особливо шановане свято, яке мимоволі спонукає нас бути чуйнішими, милосерднішими, терплячішими один до одного.

Будь-яка добра справа, зроблена однією людиною на користь іншої, з часом обов'язково воздасться сторицею. Пам'ятаймо про це!

Зі святом вас, дорогі земляки! Від усього серця бажаю вам благодаті Божої, добробуту, здоров'я, миру, гарного святкового настрою, злагоди та непохитної віри в краще майбутнє

Роман КОВАЛЕНКО,
директор ПП «>>Білоцерківська агропромислова група».

Хранителі історії рідного краю

«Рослина без коріння всихає, людина без минулого не живе», – сказав наш земляк філософ Григорій Сковорода. Справді, аналізуючи історію, ми можемо краще зрозуміти сучасність. І, безперечно, уникнути помилок у майбутньому. Тож, мабуть, ні в кого не виникає сумнівів у тому, що потрібно знати минуле свого народу, його традиції, звичаї, культуру.

Опанування історії свого народу починається з вивчення історії рідного краю. Тож сьогодні мова про тих, хто з року в рік самовіддано шукає та вивчає пам'ятки минулих і доносить їх до своїх земляків. А такі подвижники у нашій громаді є.

– Коли після закінчення історичного факультету Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка у 1981 році я приїхав працювати в Білоцерківку, то недовзі відвідав громадський музей, розташований в окремій кімнаті на другому поверсі Будинку культури, – розповідає краєзнавець Михайло Олексійович Сизоненко. – На 27 стендах, у багатьох експонатах і речах, світлинах прослідковувалася вся історія населеного пункту від козацької слобідки до сучасного

села. Це було перше знайомство з історією села. А згодом мені доручили завідувати музеєм на громадських засадах, проводити екскурсії для школярів і дорослих.

М. О. Сизоненко не обмежився проведенням екскурсій. Викладаючи в школі історію, географію, правознавство й природознавство, після уроків він проводив дослідницько-пошукову роботу та залучав до неї учнів. Багато років учитель керував загоном «Пошук». А ще зустрічався зі старожилами, записував їхні розповіді, працював у архівних установах Полтави, вивчав документи, старожитності тощо.

– Бувало, що односельці просили прийти і забрати в них старі фотографії, рушник, прядку, – продовжує М. О. Сизоненко. – Тур Во-

лодимир Прокопович із Кручі віддав для музею ткацький верстат, що на сьогодні є рідкісним експонатом.

Добру справу для села зробила Ніна Василівна Овчаренко. Вона здобула медичну освіту, стала кандидатом медичних наук і тривалий час працювала в Донецьку. А коли вийшла на заслужений відпочинок, разом із чоловіком переїхала на батьківщину, проживала на Кручі. Ніна Василівна записала спогади своєї тітки Оксани (Саньки) Федотівни Семергей про голод 1932–1933 рр. на Кручі, зокрема прізвища 55-х убієнних голодом. Крім того, під час німецько-фашистської окупації Санька Семергей врятувала єврейського хлопчика Гришу Смоляренка, який разом зі своїм братом восени 1941 року прибився до її хати. За цей героїчний учинок уряд Ізраїлю відзначив нашу землячку високою нагородою – Почесною грамотою та медаллю «Праведник народів миру». Нині прізвище Семергей занесене на Стіну Пошани на Алеї праведників Яд-Вашема.

Арендаренко Юрій Михайлович, житель с. Коноплянка, передав у музей рідкісну книгу «Українські народні пісні», видану в 1955 році, з дарчим написом та спогадами про навчання в Білоцерківській середній школі у 1943 р., одразу після визволення від німецько-фашистської окупації. Він також склав списки вчителів, які працювали в ті часи.

А Ольга Іванівна Мироненко передала в музей світліну, яка зберігалася в її родині. На фото – учні та викладачі Білоцерківського двокласного зразкового училища Міністерства народної освіти, яке було започатковане в Білоцерківці ще 1840 р. й діяло тривалий час. Присутні (а це 21 учень і 5 викладачів) сфотографувалися з нагоди якоїсь урочистої події, можливо, останнього дня занять чи випуску.

Учні в формі. На бляхах поясів чітко видно літери «БНУ». Кімната прикрашена гілками й квітами, вгорі портрети царської сім'ї. Фото зроблене приблизно між 1900 і 1917 роками. На звороті цупкого

Далі на стор. 3.

Стояла церква, біла-біла,
Від неї й слово повелось...
Як жаль, що люди не цінили
Те все, чим славилось село.

Містечко, мов найкраща дівка,
Таке чарівне в нас було!
Натомість є Білоцерківка –
Прадавнє присільське село.

Живем, як люди – в згоді, мирі,
Бо згода лиш людей єдна...
Отих церков було чотири,
А не вціліла ні одна.

А де козацька сотня славна?
А ярмарки наші гучні?
Куди ділося те прадавнє?
Мабуть, наснилося мені...

Володимир БОДНЯ
(1949–2014).

Той, хто отримує зарплату «в конверті», шкодить собі й громаді

Податок на доходи фізичних осіб — загальнодержавний податок, що стягується з доходів громадян, отриманих в Україні. 60% суми сплаченого ПДФ зараховується до бюджетів об'єднаних територіальних громад. Види доходів, з яких сплачується цей податок, визначені Податковим кодексом України.

Для Білоцерківської громади найактуальнішими є податок з доходів найманих працівників (тобто із заробітної плати) та податок з доходів, інших, ніж заробітна плата (в основному це дохід від здачі в оренду паю). У 2017 році до бюджету Білоцерківської громади було сплачено 12116216,03 грн податку із зарплати та

5556815,29 грн податку із інших доходів. Загалом це становить 59% від загальної суми власних доходів громади за рік. Тому сплата цього податку своєчасно та в повному обсязі дуже важлива. Той, хто отримує заробітну плату «в конверті» й не сплачує податку, користується всіма благами, які надає місцева влада, не вкладаючи жодної копійки в розвиток громади. А це означає брак коштів на соціально-економічний розвиток та реалізацію всіх запланованих проєктів. Отже, така людина шкодить не лише собі (бо позбавляє себе майбутньої пенсії), а й іншим членам громади (можливо, навіть не усвідомлюючи цього).

Податок з доходів, інших, ніж заробітна плата (з доходів від паїв і т.д.)

Назва платника	Населений пункт	Сума сплаченого податку в бюджет громади, грн.
ТОВ «Білагро»	Красногорівка	5340799,68
СФГ «ГАРАНТ» (Кінаш В.І.)	Рокита	78943,31
ФГ «Джерело» (Глушич І.І.)	Поділ	38056,50
ФГ «СОЮЗ СК 1430» (Садовий С.М.)	Огірівка	29498,72
СФГ «Мрія» (Доброскок В.О.)	Поділ	28922,58
СФГ «Світоч» (Тронь Л.М.)	Балаклія	9234,00
ФГ «Поділ-2007» (Куліш О.І.)	Поділ	9039,59
ФГ «ЗЛАГОДА 2000» (Григоренко Н.І.)	Поділ	7170,98
ФОП Григоренко С.Г.	Поділ	6772,60
ФГ «Алісон» (Каленіченко А.М.)	Огірівка	5137,20
ТОВ «ФАРМАЦЕВТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ»	Білоцерківка	2187,00
ФГ «Мегаврожай» (Омелич І.І.)	Дзюбівщина	1053,19
Всього		5556815,29

Податок з доходів найманих працівників (із заробітної плати)

Назва платника	Населений пункт	Сума сплаченого податку в бюджет громади, грн.
ПП «БіАГр»	Білоцерківка	4503609,11
ТОВ «Білагро»	Красногорівка	3831022,22
Білоцерківська с.р., виконавчий комітет та відділ освіти, молоді та спорту	Білоцерківка	1560975,04
ПАТ «Полтаваобленерго»	Красногорівка	755943,50
ПТУ № 49	Красногорівка	319094,89
ПОЛТАВСЬКА ФІЛІЯ КОНЦЕРНУ РРТ	Красногорівка	215833,37
ДП «Миргородське лісове господарство»	Білоцерківка	204730,72
ТОВ «ПОЛТАВАБУДСЕРВІС ПЛЮС»	Білоцерківка	129238,41
Ф-я «Копилянська ДЕД «ДП» Полтавський ОАД»	Лугове	99837,34
Центр ПМСД (амбулаторія)	Білоцерківка	85000,04
ТОВ «Татнефть-АЗС-Україна»	Красногорівка	37820,80
ПП «ВМ-ТРАНССЕРВІС»	Білоцерківка	34788,37
ТОВ «Гарант Експрес»	Поділ	27918,15
ТОВ «ДІФФОРТ»	Білоцерківка	21219,79
ПП «Батьківщина» (Максименко П.В.)	Поділ	17174,84
ФОП Рудь Г.О.	Коноплянка	17041,75
ПП «ПСЬОЛ»	Білоцерківка	16726,57
ТОВ «ТОРГОВИЙ ДІМ АВТОТРАНС-ОЙЛ»	Красногорівка	15364,76
ФОП Соніна І.О.	Михайлівка	14070,00
ФГ «Поділ-2007»	Поділ	13999,06
ФОП Коляндра І.І.	Коноплянка	13770,06
ПАТ «Полтава-банк»	Білоцерківка	13036,22
ТОВ «ФАРМАЦЕВТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ»	Білоцерківка	12426,01
ТОВ «МРГ «Великобагачанське»	Красногорівка	12258,26
СФГ «Мрія» (Доброскок В.О.)	Поділ	11482,97
ДП «ПОЛТАВ. ОБЛАВТОДОР» ВАТ «ДАК «АВТ.»	Лугове	9221,16
ТОВ «КРОТОН-А»	Білоцерківка	9033,65
ФГ «Джерело» (Глушич І.І.)	Поділ	8476,77
ФОП ЛУК'ЯНЕЦЬ Н.А.	Білоцерківка	8294,40
ПАТ «КРЕМЕНЧУКНАФТОПРОДУКТСЕРВІС»	Красногорівка	7362,56
ФОП ПОНОМАРЕНКО С.В.	Огірівка	6778,56
ФОП ДЕМОЧКО О.С.	Білоцерківка	6008,72
ФГ «ЗЛАГОДА 2000» (Григоренко Н.І.)	Поділ	5925,82
ФГ «Мегаврожай» (Омелич І.І.)	Дзюбівщина	4905,08
ТОВ «ОПТОН ОІЛ»	Коноплянка	4746,62
ФОП Григоренко С.Г.	Поділ	4554,40
СФГ «Світоч» (Тронь Л.М.)	Балаклія	4284,60
ФОП ЦИКАЛО Є.Д.	Балаклія	4284,20
ФОП ГНІДАШ А.М.	Бірки	4154,46
ФГ «АГРО-ФОРТ «(Рожко Р. І.)	Поділ	4147,20
ФОП ГУНЧЕНКО М.М.	Білоцерківка	4081,45
ФОП ГУНЧЕНКО В.І.	Білоцерківка	4055,55
ПП РУДЬ Е. Р.	Коноплянка	3906,38
ФОП НАЗАРЕНКО В.В.	Бірки	3900,00
ФОП ФЕНЕНКО Н.Г.	Красногорівка	3900,00
ТОВ «АКУБА»	Коноплянка	3871,49
ФГ «Алісон» (Каленіченко А.М.)	Огірівка	3801,60
ФГ «ПСЬОЛ» (Душенюк Н.Д.)	Красногорівка	2419,20
ФОП НАЗАРЕНКО І. М.	Бірки	2175,60
ФГ «СОЮЗ СК 1430» (Садовий С.М.)	Огірівка	1518,48
ФОП Верещака Ю.В.	Огірівка	1209,60
КП «Бірківське»	Бірки	997,92
ПрАТ «Балакліївське»	Балаклія	997,92
ФОП ВИШАР А. В.	Поділ	549,72
ФОП КОРДУБАН О.І.	Білоцерківка	548,09
ФОП ФЕНЕНКО П.П.	Красногорівка	388,80
ФОП КАТРУША О.І.	Балаклія	345,60
ФОП ЛЕВЕНЕЦЬ ТО	Коноплянка	316,80
ЖБК «АКАДЕМІЧНИЙ»	Білоцерківка	281,88
ПРОФСПІЛКА «ПРАЦІВНИКІВ ПП «БІАГР»	Білоцерківка	268,33
ФОП ТУР А.Д.	Дзюбівщина	121,61
Всього		12116216,03

Спрощено порядок видачі довідок

Оскільки довідка про склад сім'ї — чи найнеобхідніший документ для призначення багатьох видів державних допомог, субсидій, пільг та інших державних виплат, виконавчий комітет Білоцерківської сільської ради спрощує порядок їх видачі. Адже не завжди люди похилого віку мають змогу самостійно звернутися за нею до секретаріату сільської ради. У таких випадках довідку можна замовити у виконуючих обов'язки старост та уповноважених представників сільської ради за телефоном, надавши необхідні дані з наступним їх підтвердженням, а в деяких випадках можлива й передача до відповідних органів, які вимагають даний документ. Нагадуємо, що субсидії та різні державні допомоги також можна

оформити, звернувшись до уповноважених осіб сільської ради.

Телефони для звернень:

- Білоцерківська сільська рада- **9-43-42**,
- Балакліївський старостинський округ — **9-41-42**,
- Бірківський старостинський округ — **9-41-41**,
- Подільський старостинський округ — **9-42-42**.

Юлія ФЕЛОНЕНКО, в.о. начальника відділу соціального захисту населення, сімей, дітей та молоді.

Наші спортсмени найкращі!

Днями у Великій Багачці відбулися районні змагання з баскетболу збірних команд загальноосвітніх шкіл I-III ступенів.

Баскетболістки Красногорівської ЗОШ.

16 березня змагалися дівчата. Команда дівчат Красногорівської школи упевнено перемогла своїх суперників та знову підтвердила звання чемпіона району. Наші дівчата повернули кубок до стін школи сьомий рік поспіль. Перемогу виборювали Михайлик Діана, Сухомлин Анастасія, Ісаєнко Вікторія, Цвіт Альона, Кір'ян Єва, Ісаєнко Каріна, Дейко Катерина.

А 20 березня змагалися вже юнаки. Баскетболісти Красногорівської

школи виявилися найкращими та після однорічної перерви повернули кубок до школи. Перемогу виборювали Омелич Роман, Скиба Роман, Скиба Руслан, Рибальченко Олег, Михайлик Максим, Матущенко Валерій, Сенчук Артем. Команди до змагань готували учителі фізичної культури Омелич В.М., Каленіченко Ю.Г. Вітаємо наших хлопців та дівчат з перемогами та бажаємо підтверджувати звання чемпіонів в наступні роки!

6 березня у смт Диканька відбулися зональні змагання з міні-футболу серед дитячо-юнацьких спортивних шкіл, де учні Красногорівської школи (Омелич Роман, Скиба Руслан, Рибальченко Олег, Крутько Антон) у складі Великобагачанської ДЮСШ переконливо здолали команди з Шишак та Диканьки і вийшли у фінал.

15–16 березня у м. Гребінка проходила фінальна частина змагань, де за звання чемпіона змагалися 7 кращих команд області. Наші футболісти зустрілися з командою Кобеляцької

ДЮСШ і виграли з рахунком 7:6. Три голи у фінальній зустрічі забив Скиба Руслан. Команду до змагань готував Каленіченко Юрій Григорович.

21–22 березня у м. Кобеляки проходила фінальна частина змагань з міні-футболу серед дівчат дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

Ісаєнко Вікторія та Ісаєнко Каріна з Красногорівської школи виступили у складі Великобагачанської ДЮСШ і стали

срібними призерками, поступившись команді «Лідер-1» (Кобеляки), яка виступає в чемпіонаті України. До речі, Ісаєн-

ко Вікторія була капітаном, кращим гравцем та бомбардиром команди, а Ісаєнко Каріна грала у на два роки молодшій віковій групі команд та показала чудовий рівень гри. Дівчат до змагань

готував Каленіченко Юрій Григорович.

Вікторія ОМЕЛИЧ, заступник директора школи з виховної роботи.

Одразу дві команди з громади їздили на зліт

У Полтавському центрі туризму і краєзнавства 14–15 березня відбувся 35-й обласний зліт юних краєзнавців, присвячений 65-річчю туристсько-краєзнавчого руху на Полтавщині. Понад 100 вихованців із сімнадцяти районів області мали два дні для обміну та набуття нового досвіду.

Дівчата з Балаклії презентують виставку «Історія та досягнення пошуково-краєзнавчого загону «Джерела».

Уперше участь у такому заході взяли учні з Великобагачанського району, обидві команди з Білоцерківської об'єднаної територіальної громади: Балакліївського НВК та Красногорівської ЗОШ І-ІІІ ступенів.

Члени краєзнавчого загону «Джерела» Балакліївського навчаль-

но-виховного комплексу дуже вдало виступили на зльоті. Окрасою експозиції став яскравий банер «Білоцерківська об'єднана територіальна громада», на тлі якого наша команда привертала особливу увагу та виділялася серед інших. Другого дня школярі виступали із творчим

звітом, на якому презентували літературно-музичну композицію та фотоматеріали загону.

Команда отримала три грамоти Полтавського обласного центру туризму і краєзнавства учнівської молоді: переможець 35 обласного зльоту краєзнавців, за активну участь у виставці «Історія та досягнення туристсько-краєзнавчого руху на Полтавщині», за активну участь у благодійній акції «Подаруй частинку тепла». Керівник Лиходід Валентина Петрівна була нагороджена грамотою Департаменту освіти і науки Полтавської ОДА.

За 15 років існування загін неодноразово ставав переможцем Всеукраїнських, обласних та районних етапів експедицій, конкурсів та акцій. Юні краєзнавці зібрали, вивчили та дослідили багатий матеріал за темами: «Історія села Балаклії», «Балаклія – село козацьке», «Традиції вишивки у рідному краї», «Фольклор села Балаклії», «Скорботні жнива людомору 1932-1933 років», «Остарбайтери села Балаклії – жертви Другої світової війни» та ін. Особливо вагомим є дослідження життя і творчості Анатолія Ілліча Костенка – уродженця нашого села, відомого письменника, літературознавця, одного з провідних шев-

ченкознавців та лесезнавців, жертви політики сталінських репресій та десятирічної колимської каторги. Загін створив кімнату-музей ім. А. І. Костенка.

Є чим пишатися членам загону і за останні два роки: у 2017 році учень нашого НВК Овчаренко Едуард з краєзнавчими розвідками на Міжнародному конкурсі з українознавства у Києві посів II місце, у обласному етапі МАН – теж II місце, а Назмеева Вікторія у конкурсі «Єдиний ж, брати мої» виборола III місце.

Члени загону тісно співпрацюють із Полтавським краєзнавчим музеєм ім. В. Кричевського. А 22 лютого цього року пошуковці провели засідання клубу «Рідний край» відділу краєзнавства Полтавської обласної бібліотеки за темою «Життя і творчість Лесі Українки у дослідженнях А. І. Костенка».

Команда Красногорівської ЗОШ у складі Тур Євгенії, Кордубан Вікторії, Карташової Крістини, Шарай Анжели та Тимошенка Віталія під керівництвом учителів Каленіченко Л.С. та Писаренко І.В. теж достойно представили творчий звіт про туристсько-краєзнавчу роботу в школі. Матеріали, зібрані під час пошукових акцій, проєктів, екскурсій, екс-

понати шкільного краєзнавчого музею знайшли своє місце на виставці «Історія та досягнення туристсько-краєзнавчого руху».

Наступного дня під час презентації школи учні розповіли про досягнення та здобутки за останні три роки, виступили з літературно-музичною композицією «Красногорівка – моє рідне село».

Школярі з Білоцерківської ОТГ взяли активну участь у благодійній акції «Подаруй частинку тепла» та підготували подарунки-посилки учасникам АТО.

Скільки позитивних емоцій і корисного досвіду отримали краєзнавці нашої громади на цьому заході! Тож є стимул для подальших пошукових розвідок та досліджень.

Наостанок хотілося б зазначити, що наша участь не була б можливою без фінансової підтримки відділу освіти, молоді і спорту та забезпечення транспортом Білоцерківською сільською радою. Вдячні цим установам за увагу та піклування.

Валентина ЛИХОДІД,
керівник пошуково-краєзнавчого загону «Джерела»,
учитель зарубіжної літератури, спеціаліст вищої кваліфікаційної категорії Балакліївського НВК.

Жінка з великим і щирим серцем

Прикро, та в житті нерідко трапляється, що найрідніші люди стають чужими й далекими. Та все ж буває і навпаки: зовсім чужа людина входить у сім'ю й стає наймилішою, найріднішою, найближчою. І саме таку історію ми хочемо розповісти. Тим більше, що жінка, яка стала нянькою й названою бабусею для чужої дитини (а згодом прабабусею для вже її маляти), живе поряд із нами.

І незабаром у колі своїх нових названих родичів вона відзначить 90-річчя.

Вона народилася 13 квітня 1928 року в с. Синів Гошанського району на Рівненщині. У родині Костюри було п'ятеро дітей, і Ксеня була середньою. Щоб вижити, втриматися на плаву, всім доводилося багато працювати. Мали велике господарство, прали, ткали. Скільки пам'ятає себе жінка, вона весь час була в роботі. Змалку допомагала батькам по господарству, а ще гляділа менших дітей.

До війни Ксеня закінчила 4 класи школи. А війна для жителів того краю розпочалася дещо раніше, адже жили вони за 20 км від поль-

ського кордону. Тому бомбардування Польщі у 1939 році відлунувалося й у їхньому селі.

Ксенію Максимівну спіткала доля дитини війни: втечі, переходування, страх смерті, очікування перемоги, що настала лише в 1945 році.

Потому жінка працювала в місцевому колгоспі: спочатку на різних роботах, потім на молочнотоварній фермі. За сумлінну й доблесну працю має цілу купу усіляких нагород, грамот, подяк. З гордістю носить звання «Ветеран праці».

А от особисте життя Ксенії Ко-

стор склалося не найкращим чином. Зустріла коханого хлопця, розпочали сімейне життя, почали зводити дім, та чоловік невдовзі помер, тож залишилася жінка сама. І будинок, у якому мріяли жити разом у злагоді та щасті до старості, теж добудовувала сама...

Минали дні в роботі, домашніх клопотах, спілкуванні з людьми, але нікого більше Ксенія так і не покохала. Її велике й щире серце ладне було обігріти весь світ, та вона відчувала себе дуже самотньою, особливо тому, що Бог діточок не дав...

У 1991 році з Житомира до них у село на роботу переїхала сім'я Міщуків. Їм дали будинок майже поруч із оселею бабусі Ксені. В родині зростала маленька дівчинка Альонка. От і стала для неї сусідка і за бабусю, й за няню, й за вихователку. Усю нерозтрачену материн-

ську любов, усе тепло своєї душі Ксенія Максимівна щедро дарувала цій дитині.

Маленька дівчинка так приросла душою до бабусі, що більше нікуди від себе не відпустила. І стала Ксенія Максимівна своєю в родині Міщуків. Коли згодом вони переїхали на полтавську землю в с. Огірівка, то забрали з собою бабусю Ксеню, бо Альонка, хоч і була на той час уже юankoю, не уявляла свого життя без неї.

Так і живе родина в Огірівці. Добра, працююча, непосидюча бабуся виростила онуку, викохала струнку красунечку, вклала в неї всю велику любов свого серця. Діждалася вже і правнучка, якого теж дуже любить.

За своє життя Ксенія Максимівна зробила дуже багато добрих справ. Вправна була і в колгоспі, й удома, уміла ткати, вишивати. Ру-

кодиллю навчила і названу доню Галинку, і внучку Альонку. Тож із нагоди 90-ліття хочеться побажати цій добрій жінці усіх життєвих благ.

Хай кожен день дарує радість,
Хай сонце світить Вам завжди,
Роки ніколи хай не старять
І не приносять в дім біди.
Хай світить Вам щаслива доля,
Хай оминає дім журба.
Бажаєм Вам на видноколі
Блаженства, миру і добра!

Хранителі історії рідного краю

Закінчення. Початок на стор. 1

М. О. Сизоненко проводить екскурсію музеєм.

картону, на який наклеєна фотографія, особиста печатка фотографа й напис: «м. Белоцерковка, Хорольськ. уезд. Полтав. губ. Фотограф С. Я. Мацько». Тож цінність такого унікального документу дуже велика.

Чудовий музей «Історія села та школи» на початку 90-х років було створено в Красногорівській школі. Зібрав унікальні експонати, власноруч виготовив стенди та започаткував музей учитель, краєзнавець і справжній сподвижник Володимир Филипович

Унікальна фотографія учнів та викладачів Білоцерківського народного училища, передана в музей О. І. Мироненко.

Бірук. Захоплено вивчаючи минавшину краю, він теж залучив до цього заняття своїх учнів. Шляхетну справу продовжили його колеги. І вже сучасні школярі записують спогади земляків-учасників АТО, збирають їхні світлини... А ще В. П. Бірук працює над глибоким і ґрунтовним дослідженням історії Красногорівки. Про це – одна з наших наступних розповідей.

Учні Красногорівської школи неодноразово перемагають у предметних олімпіадах, фахових конкурсах, спортивних змаганнях. Учителі пишуться своїми вихованцями. Проте не зайве нагадати, що всі ці здобутки стали можливими завдяки підтримці Білоцерківської сільської ради, яка дбає про змістовне дозвілля дітей та виділяє на це значні кошти.

За рахунок бюджетних коштів у школі працюють такі гуртки: «Декламатор» (керівник Балуєк Ю.А.), «Еколог» (керівник Остапенко Т.М.), «Патріот» (керівник Кожушко Т.М.), «Компас» (керівник Каленіченко Л.С.), гуртки «Волейбол», «Футбол» (керівник Каленіченко Ю.Г.), спортивний гурток (керівник Омелич В.М.), вокальний гурток (керівник Жара І.О.), хореографічний гурток (керівник Стеценко Г.І.), за батьківську плату в школі працює хореографічна студія «Баріка» (керівник Кирилець М.В.)

Члени гуртка «Декламатор» розвивають свої акторські дані. Цікаві театральні композиції у їх виконанні – прикраса всіх шкільних свят і заходів. А на районному огляді театральних колективів наші артисти посіли II місце. Роль Наталки Полтавки у виконання десятикласниці Плаксук Наталії відзначена в номінації «Краща жіноча роль».

Члени туристсько-краєзнавчого гуртка «Компас» – активні учасники обласних та Всеукраїн-

ських змагань зі спортивного орієнтування. Є вже і розрядники з цього виду спортивного туризму. Гуртківці неодноразово були в Києві, Дніпрі, Полтаві, Горішніх Плавнях, Дібрівці, Гоголевому Шишацькому району. Вони представляли школу й на 35-у обласному зльоті юних краєзнавців.

Юні екологи школи навесні та восени розчищають джерела акваторії річки Псел, проводять екологічні акції по впорядкуванню села, прокладають екологічні стежки, проводять роз'яснювальну роботу серед населення щодо збереження довкілля, а взимку виготовляють годівнички для птахів. Гуртківці взяли участь у Всеукраїнському екологічному проєкті «Компола» (компостування відходів шкільної їдальні).

Керівники гуртків художньо-естетичного напрямку готують дітей до творчої діяльності, вчать відчувати і творити красу тіла, думки. Члени вокального та хореографічного гуртків тісно співпрацюють з Красногорівським Будинком культури. Їх виступи

завжди стають окрасою свят та гідно представлені на районних оглядах художньої самодіяльності.

Члени гуртка «Патріот» є учасниками пошукових акцій «Обличчя мужності», «Випускники школи – учасники АТО», «Портрет діда-фронтовика». На обласному конкурсі заходів національно-патріотичного виховання школа представила композицію «Україна – це ми».

Найрегулярніше, найрезультативніше в школі працюють спортивні гуртки. Спеціалізуються школярі на ігрових видах спорту: волейбол, футбол, баскетбол.

Дякуючи місцевим органам влади, в школі другий рік виділено кошти на роботу гуртків. До роботи в них залучені 64 школяра. Робота в гуртках проводиться за віковими групами, починаючи з молодших класів, тобто вчителі готують зміну старшокласникам заздалегідь. Завдяки цьому учні школи мають високі досягнення. Торік наша школа в районній Спартакіаді школярів посіла I місце.

Ольга КРОПИВКА,
директор Красногорівської ЗОШ І-ІІІ ступенів.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

2 квітня

КРАВЧУН ТЕТЯНА ВАСИЛІВНА
(с. Білоцерківка) – 65 років;

4 квітня

ГНИДА ТЕТЯНА МИКОЛАЇВНА
(с. Бірки) – 65 років;

5 квітня

ПАНАСЕНКО ВІРА ФЕДОРІВНА
(с. Поділ) – 75 років;

8 квітня

КРОПИВКА ТЕТЯНА ЯКІВНА
(с. Поділ) – 60 років;

10 квітня

МАЦЬКО ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ
(с. Балаклія) – 80 років;
ДМИТРЕНКО ОЛЬГА АНАТОЛІЇВНА
(с. Бірки) – 20 років;

12 квітня

КИКОТЬ АНДРІЙ ІВАНОВИЧ
(с. Красногорівка) – 80 років;
СИДОРЕНКО НАТАЛІЯ ГРИГОРІВНА
(с. Білоцерківка) – 75 років;

13 квітня

КОСТЮР КСЕНІЯ МАКСИМІВНА
(с. Огірівка) – 90 років;
БАРБОВСЬКИЙ ЮРІЙ ІВАНОВИЧ
(с. Сидорівщина) – 50 років;

14 квітня

РОМАНЕНКО ГАННА ІВАНІВНА
(с. Огірівка) – 80 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників та бажають їм міцного здоров'я, благополуччя, достатку й добра. Нехай із першими весняними промінчиками у ваших душах оживають віра, надія, любов та оптимізм.

*Нехай життя здається добрим дивом
І плідні будуть справи та шляхи.
Нехай живеться легко і щасливо,
Благословенні будьте Богом і людьми!*

На Великдень на столі неодмінно має бути паска

Воскресіння (або Великдень, Пасха) – головне християнське свято. А його головний атрибут – смачна й духмяна паска. Саме освячена в храмі паска є першою їжею для розговіння після тривалого посту.

Наші пращури завжди з повагою ставилися до хліба, шанували й цінували його в будні, не відмовлялися від нього й на свята. У такі дні білий пухкий хліб ставав святковою й ритуальною стравою. Та навіть весільний або іменинний короваї не можуть зрівнятися зі смачною здобною паскою. Якщо євреї їдять на Пасху прісну мацу, то наша ритуальна страва відрізняється великою кількістю здоби. Є рецепти пасок, у які кладуть сотні (!) яєць чи відокремлених жовтків (кажуть, що паска на самих жовтках довго не черстве).

А ще ж додають масло, вершки чи сметану. Усе це господарям удавалося накопичити протягом посту.

Однак паска – це не просто смачний здобний хліб, це символ самого свята Воскресіння. У радянські часи, коли влада забороняла відзначати релігійні свята, люди продовжували дотримуватися традицій, пекли та виставляли на святкові столи паски. А в голодні роки Другої світової війни, розповідають старожили, святити в храмах шматки звичайного чорного

хліба.

У 70–80 роки радянська торгівля враховувала запити населення, тож напередодні

Великодня в магазинах масово продавали паски. Правда, називалися вони... весняний кулич.

Секрети приготування пасок

Господині завжди дуже трепетно ставилися до процесу випікання пасок. Вважалося, що коли тісто добре підійде, а паска вийде пухкою й смачною, то протягом усього наступного року родину супроводжуватиме удача. І навпаки: невдала паска віщувала біду.

Пекти паску – непроста наука. Навіть досвідченій господині не завжди вдаєть-

ся досягти успіху. З огляду на складності технології приготування пасок їх готували заздалегідь. За тиждень чи навіть більше робили закваску, а самі паски випікали в чистий четвер. У цей день членам родини не дозволялося ходити біля опари й навіть голосно розмовляти – щоб не осіло тісто.

Етнографічні записи свідчать, що до

цього ритуалу господиня одягала чисту сорочку. Готували тісто здебільшого опарним способом, а коли воно підходило двічі, завжди промовляли: **«Господи, благослови Своїм Духом Святим»**. І лише після цього виробляли паски, а зверху з двох смужок тіста викладали хрест і колоски.

«А я готую так...»

Ми попросили досвідчених господинь нашої громади поділитися рецептами пасок, які й публікуємо.

Віра Михайлівна Павлик (с. Балаклія) розповідає:

– Мій рецепт на 12–13 пасок, які я випікаю в печі. Якщо користуєтеся духовкою або не маєте потреби в такій кількості пасок, зменшіть пропорції вдвічі-втричі.

Для приготування пасок потрібно: 1 л спареного й трохи охолодженого (теплого) молока; 500 г вершкового масла, 200 г маргарину; 200 г пачкових дріжджів; 200 г сметани; 25 яєць; 6 склянок цукру, родзинки або курага, цукати, близько 3 кг борошна.

Борошно я ніколи не відміряю, додаю в тісто, поки воно не стане м'яким і пружним.

Спочатку розводжу в теплому молоці дріжджі, додаю збиті з цукром яйця та інші складові й ставлю в тепле місце підходити. За 1–1,5 год, коли тісто добре підійде, перемішую його й знову ставлю підходити десь на 40–45 хв. Після цього добре перемішую, додаю попередньо розпарені й висушені родзинки. Можна додати порізану курагу, цукати тощо. Ще раз перемішую та розкладаю тісто у форми. Заповнюю їх до половини. Коли тісто підійде майже по вінця, ставлю в піч та випікаю.

Валентина Микитівна Лиходід (с. Білоцерківка) ділиться своїм рецептом:

– Потрібно 480 мл молока; 1440 г борошна; 240 г цукру; 240 г вершкового масла; 50 г свіжих дріжджів; 2 ч. л. солі; 4 яйця й 6 жовтки; 240 г цукатів; 360 г родзинок; 180 г кедрових горішків; 4 ч. л. лимонної цедри; 2 ч. л. ванільного цукру.

У теплому молоці розчинити дріжджі, додавши 2 ч. л. цукру. Розтопити вершкове масло і 240 г цукру в невеликій каструлі, трохи охолодити і додати в молоко з дріжджами, добре вимішати.

Яйця змішати з жовтками. Натерти 4 ч. л. лимонної цедри і змішати з родзинками, цукатами, горіхами. Додати 21 ч. л. борошна.

До опари додати яйця, перемішати. Потім просіяти туди половину борошна і сіль, перемішати. Засипати всі сухофрукти з горіхами, додати ванільний екстракт і перемішати. Додати борошно невеликими порціями і вимішувати тісто не менш ніж 10 хв. Тісто не має липнути до рук, за потреби додати ще борошна. Тісто покласти в глибоку миску, змащену олією, накрити рушником і поставити в тепле місце на 2 год., щоб воно піднялося.

Змастити олією форми для випікання, застелити їх пергаментом. Викласти тісто, заповнюючи форми до половини. Верх змастити олією і залишити на 30 хв. Поставити в духовку, розігріту до 180 градусів С, на 40–45 хв.

– Я користуюся рецептом своєї мами, – говорить Ольга Федорівна Сауса (с. Бірки).

– Раніше ми разом пекли багато пасок у печі, коли ж 8 років тому мами не стало, роблю це сама, причому часто в духовці. Тому зменшую рецепт удвічі.

Потрібно: 1 л молока; 500 г вершкового масла; 1 пачка маргарину; 2 склянки сметани; 20 яєць; 250 г дріжджів; 5 склянок цукру; сіль, ваніль, родзинки за смаком; борошно – на око.

У 0,5 л теплого молока розвести дріжджі, додати трохи цукру й трохи борошна, поставити на 20–30 хв., щоб підійшло.

Додати збиті з цукром яйця, решту молока, масло, маргарин, сіль, борошно. Добре вимісити й поставити в тепле місце, щоб тісто збільшилося вдвічі.

Ще раз добре вимісити. Мама вимішувала тісто цілу годину.

Розкласти тісто по формах, заповнивши їх не більше, ніж на третину. Дати постояти, щоб тісто піднялося до країв. Після цього випікати в печі або духовці.

Смачного!

Останній необхідний штрих

«Вміла готувати, та не вміла подавати», – кажуть у народі про не надто послідовних господинь. Найсмачніша паска буде незавершеним творінням, якщо її належним чином не прикрасити.

Ось кілька рецептів глазури для паски – від найпростіших і звичних до оригінальних. Обирайте на свій смак!

Білкова глазур

Вам знадобляться: 1 яєчний білок і 200–250 г цукрової пудри.

Відокремлюємо жовток від білка. Білок обов'язково поставте в холодильник на 10–15 хв. (він має бути охолодженим). Добре збиваємо вінчи-

ком, міксером або блендером до густої піни. Після цього поступово додаємо цукрову пудру. Аккуратно перемішуємо виделкою до повного розчинення пудри. Цю глазур необхідно наносити на паски одразу після приготування, бо вона дуже швидко застигає.

Кольорова білкова глазур

Робимо все точнісінько так, як у попередньому рецепті. Наостанок змішуємо в окремій

склянці кольоровий харчовий барвник (на кінчику ножа) з краплею води. Додаємо отриману суміш у глазур.

Шоколадна глазур

100 г чорного або молочного шоколаду, 20 г апельсинового соку; 50 г вершкового масла.

У невеликій каструльці змішайте всі інгредієнти. Шоколад можна розламати на маленькі часточки або натерти на тертці. Поставте на середній вогонь і підігрівайте до повного розчинення шоколаду і масла. Постійно перемішуйте, щоб суміш не пригоріла.

Глазур,

яка не кришиться

0,5 ч. л. желатину, 3 ст. л. води, 100 г цукру.

Желатин розводимо з 1 ст. л. гарячої води і розмішуємо до повного розчинення желатину (приблизно 3–5 хв.). В окремій мисці змішуємо цукор, 2 ст. л. води кімнатної температури. Ставимо на вогонь, постійно розмішуємо і доводимо до кипіння, щоб цукор повністю розчинився. Не вимикаючи вогонь, додаємо желатин і перемішуємо. Вимикаємо вогонь. Така глазур не буде кришиться навіть після того, як ви розріжете паску.

